

தபபுக் காரியின் தோற்றமும் சயல்களும் வாழ்வும் ஓரூரூ விளிம்பு நிலை பண்ணின் அடையாள அவலம். மருத்துவமனையில் சூத்தபபுத்தும் வலே சய்யும் ஓரூ தாயின் வாழ்வை மகளும் சரேந்து ஈரபபுடன் ஆத்மாவின் வலியோடும், குளியலறை, எச்சிலை, ரத்தவாடையோடும் நாகர்கோவில் பகுதி தலித் மக்கள் வாழ்வோடும் ஓரளவு நரேத்தியாகவடே இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.. தாய், மகள், மகளின் மகள் என்று தலைமுறை தொடர்கிறது. இது சாபமாய் பபுகிறது. இந்திய சமூகத்தின் பீடலை. பணிகள் மீது சூத்தபபட்ட அநாவிசிய பாரம். இந்த பாரத்தலை உணரவும் வண்ணம் எழுதியிருக்கிறார் மலர்வதி. பணம் தொல்வையில் பபபபபாகிற தாய் தன்னதைத் தொல்வையைத் தலிலும் வாழ்க்கையைக் கடந்து பபுகிறார். திருமண விருந்துகளில் எச்சிலைபபவள் எச்சிலாகிப்பபுகிறாள். எச்சிலை இலதைான் இந்த நாவல் எழுப்பும் பபிமம்.

மகள் பபவரசியின் உடல் தபுமாற்றம் பண்ணின் உணர்வால் நுணுக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தபபுரவூ வலேநிமித்தமான அசூசயைச் சொல்லத் தயங்காதவர் பபவரசியின் உடல் தபுமாற்றத்தையும் துல்லியமாகச் சொல்கிறார். அது கொண்டு பபுகும் துரோகம்தான் ஆணின் அதிகாரமாக விளங்குகிறது. சகமனிதர்களின் மலம், அழுக்கு மட்டுமின்றி நாய் போன்ற பிராணிகளும் கப்டமலத்தூள் தள்ளுகின்றன. வறூ சாதிப்பயைனுடன் கொள்ளும் உறவால் உண்டாகும் குழந்தையைக் கலகைகாமல் அவள் எதிர்கொள்ளும் முபிவில் பழமவைதமடே மிஞ்சுகிறது. பீயை மறவர்களின் மிஞ்சியில் எறிகிற மாதிரி கருவகை கலதைது விட்டு அவள் நடமாடலாம். அவளை ஏற்றுக்கொள்ளும் மாரியின் தியாகம் உன்னதமானதுதான். ஆனால் அதை அவன் பாரமாக எப்போதாவது உணர் ஆரம்பித்தால் அது சாபமே. காத்திரமான பாத்திரங்கள் பழங்கும் மொழிபல இடங்களில் நுணுக்கமாக வலிப்பட்டிருக்கிறது.. சாதாரணக் கதை. பபவரசி சாரந்த தலித் சமூக விவரிப்பும், பிற ஆதிக் கஜாதியினரின் பபுக்கும்., காலகட்டத்தின் குறிப்பான பண்ணணியும் இல்லாமல் ஓற்றைப் பரிமாணமாய் தட்டையாய் நீள்கிறது. நாலு பரே ஓரூ சமூகம். நானூறு பரேன் வாழ்க்கையைல்வா நாவல். அதை பபவரசியோடும் சிலருடன் அடக்கமூயல்வது பலவீனமே. (ரூ 75/ வலிபிட்டு “ அனலகம் “, தண்ணீர் பந்தல், பாலபர், கருங்கல், கனயாகுமரி 628157)

